

[Finansministeren]

Socialdemokratiet behøver heller ikke at gøre det med dårlig samvittighed, for der sker da begrænsninger også i de store indkomsters forhold. Det mente hr. Heinesen slet ikke skete. Ja men vi vedtog da i oktober flere ting, som griber ind i de højere indkomster. For det første vedtog vi en meget mindre regulering af de forskellige proportional-skattetræk, end vi skulle have gjort. Resultatet af det er blevet, at progressionen er blevet skærpet, det må man da ikke glemme. For det andet vedtog vi et stop for udbytte-, honorar- og tantiemestigninger i de næste 2½ år. Det synes jeg da heller ikke at man uden videre skal glemme. Det er i høj grad indgreb, som påvirker de store indkomster.

Jeg har kommenteret hr. Dræbyes betragtninger for vedligeholdelsesfradragets vedkommende. Når det drejer sig om synspunkterne vedrørende investering i forskning, produktudvikling m.v., håber vi, at vi i forårets løb kan lægge en række af vores forslag frem i folketinget. Noget af det gennemføres allerede nu i forbindelse med finanslovens færdiggørelse, men det er klart et område, som jeg er ganske enig med hr. Dræbye i at vi bør gøre en stor indsats på, fordi investeringer i uddannelse, forskning, grundforskning, erhvervsrettet forskning, og hvad der ellers kan være på det felt, er en af forudsætningerne for, at et samfund af Danmarks karakter kan udvikle sig.

Jeg har så ikke på nuværende tidspunkt flere bemærkninger, men jeg synes, der har været ført en debat, som, om end den kom vidt omkring – den kom sådan set både til Washington og i hvert fald rent sprogligt til Moskva – stort set har drejet sig om ting, som har vital betydning for os alle sammen. Den har i høj grad understøttet, hvad det er for en vanskelig opgave, folketinget i dag løser ved at vedtage finansloven, og hvad det er for en vanskelig opgave, folketinget nu stiller sig, da næste års finanslov bliver mindst lige så besværlig og mindst lige så krævende, fordi den økonomiske udvikling i øjeblikket er os imod, har været det i en årække og desværre nok vil være det i nogle år endnu.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Finansministeren var så elskværdig at starte sin lange redegørelse her med at beklage og undskyldte over for mig, at han ikke var til stede, da jeg begyndte at tale.

Jeg vil godt sige, at den undskyldning finder jeg fuldkommen overflødig. Jeg er ikke så selvhøjtidelig, så jeg på nogen måde kunne blive fornærmet over, at en borgerlig finansminister ikke er til stede, når jeg taler. Det, jeg beklagede mig over, var, at regeringen ikke følte, at den burde lade sig repræsentere af mere end en enkelt minister – og dermed vil jeg ikke sige noget dårligt om industriministeren – når folketinget havde en generaldebat.

Jeg vil godt citere, hvad jeg sagde, for at finansministeren skal være klar over, hvem han skylder en undskyldning. Jeg sagde nemlig: »Jeg vil godt starte mit indlæg i denne debat med at beklage, at regeringen er så overlegen, at den næppe lader sig repræsentere, den dag folketinget har en generaldebat. Det synes jeg faktisk er at vise folketinget og folkestyret foragt.«

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil godt spørge finansministeren, om han mener, det er rimeligt at betegne en alvorlig finanspolitisk ordførertale som et »indslag i debatten«. Det var nemlig på den måde, finansministeren omtalte fru Ingerlise Koefoeds tale.

Videre vil jeg gerne spørge, om finansministeren – det er på denne baggrund, jeg gør det – ikke mener, at det er hans opgave at være til stede her i tinget, når der er finanslovdebat. Jeg kan til oplysning for finansministeren sige, at hans kollega justitsminister Ninn-Hansen, engang han sad i formandsstolen under en forespørgselsdebat rejst af det radikale venstre, afbrød mødet, da den relevante minister ikke var til stede. Jeg gad vide, hvordan et medlem, hr. Christophersen, ville have reageret, hvis en finansminister, hr. Heinesen, først havde handlet og derefter udtalt sig på den måde, den nuværende finansminister har gjort.

(Kort bemærkning).

Dræbye (RV):